

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-10-27
Besvaras senast
2015-11-04 kl. 12.00

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2015/16:188 Sveriges relation till Kuba

I maj i år besökte kabinetssekreterare Annika Söder Havanna. Det var det första bilaterala politiska mötet på 18 år mellan Sverige och Kuba.

I samband med FN-toppmötet i september höll statsministern ett möte med Kubas president Raúl Castro.

I förra veckan reste Pierre Schori, numera statsminister Stefan Löfvens särskilda sändebud för Sveriges kandidatur till FN:s säkerhetsråd, till Kuba för att bland annat högtidlighålla Olof Palmes första besök på Kuba för fyrtio år sedan. Palme var den förste regeringschefen från ett demokratiskt land som besökte Kuba efter revolutionen.

I den svenska utrikespolitiken är det stort fokus på kandidaturen till FN:s säkerhetsråd, men genom regeringens närmande till den kubanska regimen riskerar den svenska regeringen att bidra till att Kuba får en mer normaliserad position i världspolitiken och att kritiken mot diktaturen försvagas.

När det blev lättnader i embargot mot Kuba skulle USA naturligtvis ställt starka krav på större respekt för de mänskliga rättigheterna. Detta bör också vara Sveriges hållning i alla kontakter med landet. Ingenting tyder på att den kubanska regimens hållning gentemot den politiska oppositionen har förändrats, de godtyckliga arresteringarna av oppositionella har ökat och pressfriheten är fortsatt starkt begränsad.

Pierre Schoris historieskrivning, som går att ta del av på hemsidan för Sveriges ambassad i Havanna, beskriver ”ett helt annat Kuba, där bland annat diplomatiska relationer återetablerats mellan USA och Kuba” och ”att en mur, en rest av det kalla kriget, har precis rivits”.

Sett till mänskliga rättigheter har ingen mur fallit, sett till pressfrihet, rättstrygghet eller uppluckring av enpartisystemet har ingen mur fallit. Förtrycket är fortfarande inristat i sten. Min bedömning är att samtliga förändringar som skett av den kubanska politiken är kosmetiska och begränsade till små förändringar i ekonomin – förändringar som i praktiken är ämnade att minska statens ekonomiska ansvar gentemot medborgarna i en svår ekonomisk tid.

I den utrikespolitiska debatten i februari i år uttryckte utrikesministern att en återupprättad bilateral dialog är en viktig komponent i regeringens engagemang för demokrati, mänskliga rättigheter och reformer på Kuba. Samtidigt kommer signaler om att civila det samhället och politiska förändringsaktörer på Kuba är oroliga över att närmandet till Kuba kommer att exkluderas när bilaterala förhandlingar inleds.

Jag vill därför fråga utrikesminister Margot Wallström:

Vilka åtgärder har regeringen vidtagit för att säkerställa att dessa komponenter ovillkorligen kommer upp på agendan och ligger till grund för Sveriges relation till Kuba?

.....

Sofia Damm (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin